

Edward Janiak

Biskup Pomocniczy
Archidiecezji Wrocławskiej

ul. Katedralna 13
50-328 Wrocław
tel.: 071/327-11-11, fax: 071/322-82-69

DRODZY BRACIA I SIOSTRY!

Hasło obecnego roku duszpasterskiego: „Bądźmy świadkami Miłości” przypomina nam o podstawowym zadaniu, jakie wynika z faktu przyjęcia przez nas sakramentu chrztu i wejścia na drogę życia chrześcijańskiego. To ważne zadanie wypełniamy wtedy, gdy swoim słowem i czynem dajemy świadectwo o Bogu, który jest miłością (por. 1 J 4,16). Chodzi przede wszystkim o świadectwo o tym, co Bóg uczynił już w naszym życiu począwszy od chwili naszego poczęcia, a zwłaszcza od przyjęcia pierwszego sakramentu. Wszyscy potrzebujemy takiego świadectwa od innych, zwłaszcza od swoich najbliższych w rodzinie, aby każdego dnia dojrzywać w wierze, nadziei i miłości. Wszyscy też możemy takie świadectwo dawać wobec tych, których Bóg stawia na drodze naszego życia, przyczyniając się w ten sposób do szerzenia królestwa Bożej miłości na ziemi.

Świadectwo o Bożym działaniu może dać tylko ten, kto otworzył na nie swoje serce, jako że Bóg szanuje wolną wolę człowieka i w swym działaniu czeka na nasze przyzwolenie. Nie możemy zatem liczyć na to, że z chwilą przyjęcia sakramentów inicjacji chrześcijańskiej, działanie Boga i Jego łaski dokona się w nas automatycznie. Wszyscy zostaliśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boże, dlatego Bóg pragnie wchodzić z nami w relacje osobowe, które zakładają świadomą i dobrowolną współpracę z Jego łaską. Jeżeli nawet mówimy o tym, że mamy być narzędziami w Jego rękach, to nie mamy wtedy na myśli jakiegoś swojego uprzedmiotowienia, gdyż Bożym narzędziem stajemy się właśnie na drodze świadomego i dobrowolnego przyzwolenia na Jego zbawcze działanie.

W okresie wakacji – jak każdego roku – z różnych miejsc w naszej Ojczyźnie wyruszą do Częstochowy piesze pielgrzymki, dające ogromnej rzeszy pątników szansę przeżycia wyjątkowych rekolekcji w drodze. Dzięki temu, że trud fizyczny pielgrzymów jest połączony z wysiłkiem duchowym, piesza pielgrzymka daje wielką możliwość spotkania żywego Boga we wspólnocie braci i sióstr; pozwala ona również doświadczyć Jego wielkiej miłości, a z drugiej strony stwarza wiele okazji do tego, by dać wobec innych świadectwo tej Miłości, potwierdzając ją konkretnym czynem. Ze względu na tegoroczne hasło: „Bądźcie świadkami Miłości” pielgrzymka stanie się w dużej mierze miejscem nowej ewangelizacji. W głoszonych konferencjach pielgrzymi otrzymają pomoc w odkryciu prawdy o Bogu, który jest miłością, oraz o człowieku, który jako grzesznik zawsze potrzebuje zbawienia. Rozważania rekolekcyjne pokażą również całe bogactwo życia chrześcijańskiego, w którym Chrystus został postawiony na pierwszym miejscu, oraz piękno postawy wiary, wynikającej z realizacji na co dzień prawa miłości Boga i bliźniego.

Prorok Izajasz mówi: „*Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy. Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko*” (Iz 55,1). Tymi słowami prorok zachęca nas, byśmy przychodzili nieustannie do źródła Bożej miłości i czerpali z niego różnorakie dary, potrzebne nam tak w wymiarze życia doczesnego, jak i wiecznego, przekonani, że Bóg, który kocha nas nieskończoną i bezwarunkową miłością, zatroszczy się o nasze prawdziwe dobro. Odwołując się do tych słów, **pragnę zaprosić Was, Drodzy Bracia i Siostry, abyście przez uczestnictwo w tegorocznej pieszej pielgrzymce na JASNĄ GÓRĘ zaczerpnęli z tego nieskończonego źródła Bożej miłości.** Chcąc odpowiedzieć na to zaproszenie, trzeba będzie na kilka lub kilkanaście dni pozostawić swoich bliskich, swoją pracę, swoje codzien-

ne obowiązki, aby we wspólnocie pielgrzymów podążać na spotkanie z naszą Matką, która czeka na nas w Jasnogórskim Sanktuarium. Zostawiając fizycznie nasze domy, parafie, miasta i wioski, zabierzecie jednak ze sobą na sposób duchowy wszystkie osoby i sprawy, w intencji których będziecie pielgrzymować, gdyż w ten sposób będziecie mogli przyjść z pomocą wszystkim potrzebującym, a przede wszystkim swoim bliskim, naszej Ojczyźnie, Ojcu Świętemu i całemu Kościołowi.

Wszyscy jesteśmy dziećmi Bożymi, zatem wszyscy jesteśmy spragnieni przede wszystkim Bożej miłości, Bożego słowa oraz wspólnoty Kościoła. Może nie zawsze uświadamiamy sobie te duchowe pragnienia, zwłaszcza wtedy, gdy pod wpływem tego świata dochodzą w nas do głosu pragnienia cielesne. Skoro jednak zostaliśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boże, o istocie naszego człowieczeństwa nie świadczy pragnienie, by coraz więcej mieć, ale przede wszystkim to, by więcej być i bardziej kochać. Stąd też chociaż niejednokrotnie nasza natura broni się przed wysiłkiem, a zwłaszcza przed cierpieniem i zaparciem się siebie dla spełnienia woli Bożej, to jednak w głębi swego serca wszyscy jesteśmy spragnieni duchowych owoców, które poprzez podjęty trud pielgrzymowania mogą stać się naszym udziałem; pragniemy też przyjść z konkretną pomocą tym, których będziemy polecać Bogu przez ręce Maryi. Izajasz mówi, że dla otrzymania duchowych darów nie potrzeba pieniędzy, a jedynie pragnienia, dlatego już przed wyruszeniem na trasę pielgrzymki warto pomyśleć o konkretnej intencji swego pielgrzymowania. Dlaczego chcę wyruszyć w drogę? Z pewnością nie po to, by doświadczyć czegoś ciekawego na płaszczyźnie swoich emocji, chociaż i takich przeżyć nie zabraknie podczas wspólnej wędrówki. Na trasie pielgrzymowania czekają bowiem na pątników różne niespodzianki. Najważniejsze jednak będzie to, że pragniemy, aby ten czas stał się dla nas i dla innych w pełni owocny, a będzie takim wtedy, gdy przeżyjemy pielgrzymkę w jedności z Chrystusem i Jego Matką.

W ostatnich miesiącach nasza Ojczyzna została bardzo boleśnie doświadczona: najpierw przez katastrofę pod Smoleńskiem, a następnie przez majową powódź. Dramat tych bolesnych wydarzeń wyzwolił jednak w naszym narodzie wiele dobra, gdyż różnorakie cierpienie jednych, pomogło innym rozwinąć się w postawie miłości. Podobny proces dokonuje się podczas każdej pielgrzymki. Dobrowolny trud, podejmowany przez pielgrzymów w jedności z Chrystusem, przynosi wspaniałą duchowy owoc w ich sercach, jak również w sercach tych, których polecają oni Bogu w codziennych modlitwach. Równocześnie każda pielgrzymka wyzwala wiele dobra w tych, którzy po drodze służą pielgrzymom swoją gościnnością i innymi darami potrzebnymi podczas drogi. Warto więc dostrzec miłość, która objawia się tym więcej, im bardziej jest przyjęty krzyż Jezusa Chrystusa; warto w ramach pielgrzymki wziąć udział w tej niezwyklej wymianie daru miłości.

Słowo Boże, które Kościół głosi każdego dnia, pomaga nam odczytywać właściwie znaki czasu i rozpoznawać we wszystkim wolę Bożą. Często jednak nie jesteśmy świadomi, co mówi do nas Bóg danego dnia. Przeżycie tegorocznej pielgrzymki, podczas której wszystkie przekazywane treści będą mocno zakorzenione w Bożym słowie, może nas nauczyć dostrzegać bogactwo, a zarazem wielką aktualność Bożego słowa, z którym spotykamy się na co dzień. Wolą Bożą jest bowiem, aby to słowo stawało się dla nas słowem życia, czyli by kształtowało wszystkie nasze działania. Życzę wszystkim, którzy wezmą udział w tegorocznej pielgrzymce, aby rozważanie słowa Bożego wzmocniło Waszą więź z Bogiem i bliźnimi. Niech wzajemna służba, podejmowana na pielgrzymce w duchu braterskiej miłości, pozwoli doświadczyć radości bycia we wspólnocie Kościoła, który tworzą dzieci, młodzież, dorośli, małżonkowie i ludzie starsi; świeccy i kapłani, klerycy i siostry zakonne; przedstawiciele wszystkich stanów. Niech tegoroczne piesze pielgrzymki staną się znakiem Kościoła, który daje na co dzień świadectwo Bożej miłości do wszystkich ludzi.

+ Edward Janiak

+ *Biskup Edward Janiak*

Przewodniczący Rady Episkopatu Polski
ds. Migracji, Turystyki i Pielgrzymek

Wrocław, dnia 20 lipca 2010 r.

- Wspomnienie bł. Czesława